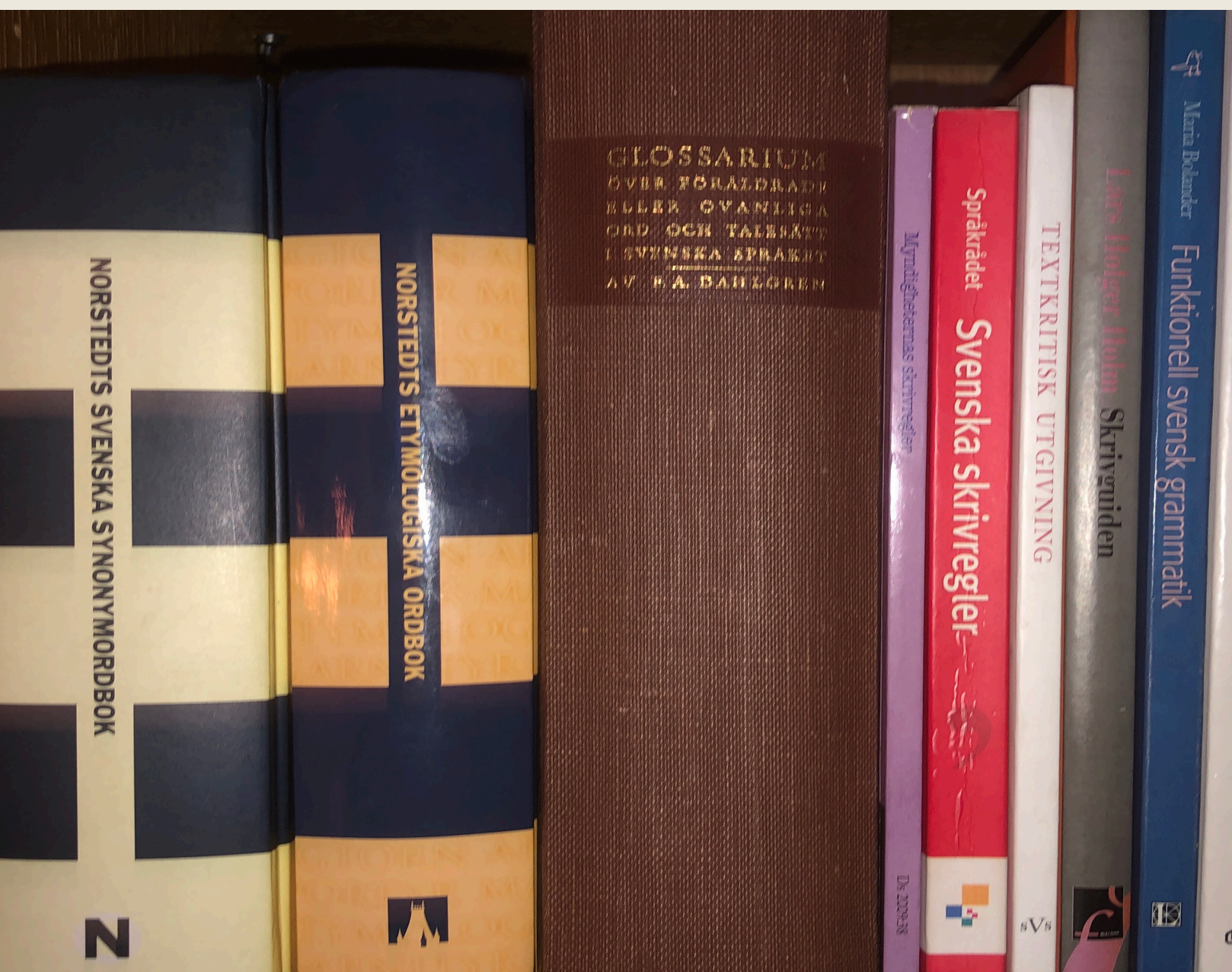

SVENSK GENEALOGISK TIDSKRIFT

Genealogiska Föreningen

Författarinstruktion 3.0

Av Michael Lundholm

Författarinstruktion

Hur bör jag skriva och utforma en artikel till Svensk Genealogisk Tidskrift?

– Av Michael Lundholm –

Alla kan skriva en artikel till SGT. Många tvekar dock och det beror mest på att man känner en ovana och osäkerhet inför själva skrivandet. Man har inte gjort det tidigare eller på väldigt länge. Inte för att man inte har något viktigt att berätta.

Liksom all forskning handlar släktforskning om att först ställa en fråga. Att berätta om forskningsresultaten innebär att man berättar om svaren på frågan. När man ska berätta om sin forskning talar man först om vilken frågan var och hur man gick tillväga för att besvara frågan. Vilka källor använde man? Vilka källor använde man inte? Vilka svar på frågan kom man fram till? Vad kunde man inte besvara? Vilka var slutsatserna?

Precis som med allting annat blir det lättare om man har tränat och övat på att skriva tidigare. Ibland har man fått det genom sitt yrkesliv. Ibland har man inte alls gjort något som detta tidigare. Då kan man behöva man hjälp. Redaktionen för SGT står redo att ge den hjälpen. Det är bättre att först fråga om hjälp och sedan inte skriva något, än att aldrig fråga om hjälp!

För att underlätta för läsare, vana som ovana, vill vi att SGT ska vara enkel att läsa och se likadan ut ut i olika artiklar och i olika nummer. I SGT försöker vi därför normalisera texternas och tidskriftens utformning. Den normaliseringen utgår i de flesta fall från standarder som redan existerar:

- När det gäller språkets utformning, avstavning, förkortningar och allt sådant (med ett annat ord ortografin) följer vi de rekommendationer som ges i *Svenska skrivregler* som är utgiven av Språkrådet (Karlsson 2017).
- När det gäller källhänvisningar råder närmast anarki i släktforskarvärlden. Vi följer dock de principer som redovisas i min handbok *Källkritik och källhänvisningar* (Lundholm 2016). Principerna har implementerats i en modell för presentation av forskningsresultat i en tidskrift. Den har nu prövats framgångsrikt i SGT under flera år. Källhänvisningen utformas på ett sätt som liknar *Harvard-systemet* litteraturhänvisningar och pekar mot källförteckningen som utformas enligt den nomenklatur för arkivinstitutioner, arkiv och arkivhandlingar som finns i Riksarkivets *Nationell Arkivdatabas (NAD)*.
- Litteraturhänvisningar anges enligt en tillämpning av *Harvard-systemet* och pekar därför mot en litteraturförteckning med fullständiga bibliografiska poster som utformas i enlighet med den information som finns Kungliga bibliotekets nationella söktjänst *Libris*.
- Ortsangivelser sker enlighet med den norm som används i *Svenskt ortnamnslexikon* som utges av Institutet för språk och folkminnen (Wahlberg 2016).
- Stavning av personnamn normaliseras i enlighet med *Så stavar du namnen. Sveriges släktforskarförbunds namnlista* (Skogsjö 1999).

I varje nummer av SGT (omslagets bakre insida) innehåller en kortfattat författarinstruktion. Förevarande text är tänkt som en komplettering för den som önskar

utförligare diskussion och exempel av hur denna normering ska ske. Denna text är i sig också ett försöka att tillämpa de normer som beskrivs. Vi är tacksamma om författarna redan från början efter bästa förmåga försöker anpassa artikeln till denna norm. En artikel faller inte på att man från början inte fått dessa saker rätt från början men det underlättar ett fokus på artikelns innehåll. Redaktionen bistår självfallet med att anpassa artikeln till normen.

Varför är det viktigt att ställa en fråga?

När vi släktforskar gör vi det på väldigt olika sätt vid olika tillfällen. Det kan exempelvis handla om att komplettera en antavla eller komplettera en anas stamtavla för att hitta DNA-matcher. Frågeställningen är då kanske inte alltid så uttalad. I andra fall är frågan klar och tydlig när vi exempelvis försöker svara vem en viss persons föräldrar var bland flera kandidater.

När man skriver en artikel behöver man dock explicit ställa en fråga eller beskriva ett problemområde. Utan frågan befinner man sig i samma belägenhet som Alice i underlandet när hon möter klockarkatten och frågar ...

- Jag undrar om du skulle vilja tala om för mej vilken väg jag skall gå nu?
- Det beror rätt mycket på vart du ska? svarade katten.
- Det gör nästan detsamma ... sa Alice.
- Då gör det detsamma åt vilket håll du går, sa katten.¹

Om man inte ställer en fråga så blir det man redovisar inte självklart något svar alls. Man vet heller inte ens hur undersökningen ska bedrivas. Vart ska jag? Vilka avgränsningar är rimliga att göra?

När man börjar inse att det man håller på med faktiskt kanske kan bli en artikel, även om forskningsprocessen inte alls är avslutad, så kan det vara bra att skriva ned en liten sammanfattning (100 ord) om frågan och problemområdet. Det kan alltså vara så att den lite planlösa forskningen leder fram till en tydlig och explicit fråga så att forskningen helt eller till del kan komma att föregå frågan. För presentationen av forskningen är dock frågan nödvändig för presentationen kanske inte alls bör följa samma väg som forskningen tog.

Det finns ytterligare skäl till att klargöra frågan. Biskopen och professorn Esaias Tegnér (1782–1846) uttryckte sig så här vid magisterpromotionen vid Lunds universitet 1820:

Vad du ej klart kan säga, vet du ej; med tanken ordet föds på mannens läppar:
det dunkelt sagda är det dunkelt tänkta.²

Medan diktens sista strof nog är ganska välkänd är nog inte de två första det. Tolkningen är att det är först när tankarna uttryckligen artikuleras med ord som man tydliggör för sig själv vad man menar.

Lämpliga frågor och problemområden

Det finns många bra typer av frågor att ställa för släktforskare. Det är viktigt att frågan berör många personer för att berättelsen ska bli intressant. Berättelsen kan bli intressant för läsarna av flera olika skäl.

¹ Carrol (1983, s. 55). Detta avsnitt har inspirerats av en instruktion jag en gång skrev tillsammans med kollegor om hur man skulle skriva kandidatuppsats i nationalekonomi vid Stockholms universitet.

² Tegnér (1943, s. 156)

Artiklar om personer som levde för längre tillbaka snarare än närmare nutid kommer att ha flera ättlingar och kommer därför att vara intressanta för flera läsare. Artiklar med metodologisk inriktning, som visar hur man löser ett problem, kommer dock att vara intressant för många oavsett när de avhandlade personerna levde. Det gäller exempelvis problem där svaret inte enkelt hittas i en kyrkbok eller annan källa. Att lösa upp en sådan knut är ofta en intressant utgångspunkt för en artikel eftersom lösningen oftast beror på användningen av mer ovanliga källor eller ett slumpfynd av en uppgift på en oförväntad plats. Då kan andra lära sig mer om släktforskning genom artikeln även om man inte har något särskilt intresse av de avhandlade personerna. Slumpfynden är också viktiga att redovisa eftersom de definitionsmässigt inte går att leta efter. Ett annat lämpligt problem är att artikeln visar på att äldre släktforskning innehåller felaktiga uppgifter. Det kan handla om felaktiga uppgifter i publicerad litteratur eller uppgifter som finns på nätet.

Dvärgar på jättars skuldror: hänvisa till litteraturen

Uttrycket i rubriken avser säga att ny forskning alltid kan nå lite längre än gammal. Samtidigt betyder det att man måste ha klart för sig vad tidigare forskning säger. Det är viktigt att redogöra för vad litteraturen anger på ett område så att det är tydligt vad som är gamla resultat från litteraturen och vad man själv bidrar med.

Detta är särskilt viktigt om den äldre litteraturen är behäftad med felaktigheter. Det kan då vara angeläget att ta upp dessa och visa att och varför de är fel, snarare än bara redovisa de korrekta förhållandena. Ibland kan det också vara av värde att se hur felaktiga uppgifter spridit sig. Det är oftast bäst att ha ett sammanhållet avsnitt där man går igenom och diskuterar tidigare litteratur.

Disposition

Artiklens disposition kan se ut på många olika sätt. Vanligtvis inleds dock artikeln av en genomgång av problemområde, fråga, syfte etc. Ibland kan det därefter finnas behov att säga något om tidigare litteratur, om källäget och om det geografiska område som avhandlas. Därefter meddelas huvudresultaten och artiklens fortsatta disposition. Tidigare litteratur, källäget och geografiskt område kan, beroende på behov, alternativt diskuteras i separata avsnitt efter inledningen. Diskussionen av de frågor som ska besvaras kan hanteras på olika sätt, exempelvis i separata avsnitt om diskussionen blir omfattande eller bäddas in i resultatredovisningen. Därefter kommer resultatredovisningen som vanligen utgörs av någon form släktredovisning (se nedan). Artikeln avslutas med några sammanfattande kommentarer. Se vidare tidigare nummer av SGT för alternativ och inspiration.

Redovisningsprinciper

Ett vanligt nybörjarfel är att man som författare anser sig ha mycket att berätta och försöker få med så mycket som möjligt av forskningsresultaten. Här gäller det då att backa tillbaka till frågan/problemställningen och låta den vara styrande.

Även om man låter frågan/problemställningen vara styrande finns det fler val om vad som ska redovisas som författaren måste göra. Det gäller nämligen att välja en väl avvägd nivå på detaljrikedomen på de uppgifter man har att redovisa och någorlunda konsekvent följa den. Det är inte självklart att bara för att man har många uppgifter från exempelvis domböcker om olika skeenden av en persons liv att dessa uppgifter därför ska redovisas. Til syvende og sidst är det den valda frågan

som ska styra vad som ska redovisas. Oftast har frågan en genealogisk inriktning vilket ofta får till konsekvens att uppgifter av icke-genealogisk natur kanske inte bör redovisas i sin helhet. För en artikel med mer personhistorisk inriktning är saken förstås annorlunda.

Det man bör precisera för sig själv som författare är exempelvis vilka generationer som redovisningen ska omfatta, vilka personuppgifter som ska redovisas (exempelvis född/vigd/död, yrke, bostadsort, yrke/titel), vad som gäller för makar och deras föräldrar) etc. Se nedan för exempel.

I familjetabeller bör man eftersträva att hålla en jämn nivå på redovisningen över de olika presenterade individerna och familjerna. Den valda frågan bör, återigen, här vara vägledande. Om saknade uppgifter är perifera i förhållande till frågan kan man i första hand fundera på om den valda redovisningsnivån var lämplig och i andra hand redovisa tidigare forskningsresultat om sådana finns. Om däremot saknade uppgifter är mer centrala i förhållande till den valda frågan bör man sätta in ytterligare forskningsinsatser och om de är resultatlösa rapportera detta.

Ibland händer det att ett projekt leder till överskottsmaterial som visserligen är relaterat till den valda frågan men ändå är perifert givet, eller faller utanför, den valda redovisningsnivån. Istället för att pressa in materialet i artikeln bör man överväga om inte materialet är värt en egen fråga och därmed kan konstituera en egen artikel som står på egna ben. Även korta artiklar har ett värde.

Släktredovisningar och familjetabeller

Man väljer själv vilken typ av släktbegrepp man vill använda och det görs främst genom hur forskningsfrågan preciseras. Här är några exempel på de vanligaste:

- Patrilinejär (agnatisk) släkt. Redovisning av personer som härstammar från en viss person med släktskapet räknat endast genom män.
- Matrilinejär släkt. Redovisning av personer som härstammar från en viss person med släktskapet räknat endast genom kvinnor.
- Bilinjär (kognatisk) släkt. Redovisning av personer som härstammar från en viss person med släktskapet räknat genom både kvinnor och män.

Man kan också bygga upp redovisningen genom att begränsa urvalet av de på det ena eller andra sättet besläktade personerna till de som bodde på en gård, hade ett visst namn eller yrke etc. Det viktiga är inte vilken släktdefinition man använder utan att man tydligt talar om vilken definition som används.

Den mer detaljerade genealogiska informationen kan sammanfattas i så kallade familjetabeller. Här är det alltså viktigt att man försöker hålla en gemensam princip för vilka uppgifter som ska redovisas. Det kan vara lämpligt att respektive familj eller huvudperson får en egen rubrik med namn och levnadsår utsatta i rubriken.

Därefter kan följa personens namn, yrke, levnadsår, föräldrar och äktenskap. På samma sätt anges därefter make/makas yrke, levnadsår och föräldrar. Familjen avslutas med en lista på barnen. Bildar ett barn egen familj och redovisningen av denna ryms inom syftet hänvisas till en tabell för detta barn. Här är ett påhittat exempel (här satt i mindre grad för att man ska se var exemplet börjar och slutar):

Familj 1 Nils Andersson (1762–1833)

Nils Andersson. Bonde på Önnersta, Björnlunda socken. Född 13 mars 1762 och död 21 oktober 1833 på Önnersta. Föräldrarna var bonden på Önnersta *Anders Karlsson*, född 3 januari 1729 och död 13 mars 1792 på Önnersta och hans hustru *Brita Persdotter*, född 17 augusti 1735 på Tomta, Björnlunda och död 19 november 1812 på Önnersta.

Gift (1) 12 april 1792 i Björnlunda med *Kerstin Danielsdotter*. Född 15 juni 1755 på Harbro soldattorp, Björnlunda och död 23 november 1795 på Önnersta. Föräldrarna var soldaten *Peter Knapp*, född 1715 och död 3 oktober 1766 på Harbro soldattorp och

hans hustru *Anna Persdotter*, född 1725 och död 16 maj 1789 på Fattighuset i Björnlunda. Gift (2) med *Maria Larsdotter*. Född 19 januari 1772 och död 21 mars 1842 på Önnersta. Modern var *Britta Persdotter*, död 14 juli 1791 på Fattighuset i Björnlunda.

Barn:

- (1) *Anders*. Född 15 oktober 1792 i Björnlunda. Död 18 november 1792 på Önnersta, Björnlunda.
- (2) *Anders Nilsson*. Se Familj 2.

Observera att redovisningsnivån valts på följande sätt: Uppgifter om född, vigd och död om huvudpersonen och maka/make, titel/yrke och bostadsort. Ingiftas föräldrar endast född och död, titel/yrke och bostadsort.

Observera i övrigt: Namn på personen, föräldrar maka/make och barn i kursiv. Om personen haft en livskamrat används uttrycken *gift med* eller *i relation med*. Om personen var gift flera gånger används formuläret *gift med (1)* eller *i relation med (1)* inte *gift 1:o* etc. På samma sätt anges med äktenskapets ordningsnummer vilket äktenskap barnen hör till. Därutöver ska förstås eventuella källangivelser tillkomma (se exemplet ovan).

I det exemplet förekom endast en redovisning av uppgifter men ingen diskussion av eventuella forskningsproblem som lösts. Det förutsätter alltså att man innan familjetabellerna redovisat denna lösning. En alternativ modell för redovisningen är som noterats ovan att redovisning av lösningen på forskningsproblemen blir en integrerad del av tabellerna.

Några skrivregler

Detta är en sammanfattning av de för SGT viktigaste skrivreglerna där merparten kommer från *Svenska skrivregler* (Karlsson 2017).

Tempus

När man skriver en artikel om släktforskningsresultatet kommer det att bli en berättelse på flera olika plan. På ett plan är det berättelsen om de avhandlade personerna. Det är en berättelse om ett historiskt skeende som är avslutat. Den berättelsen kan med fördel berättas i det tempus som kallas *preteritum* (tidigare kallat imperfekt).

Det innebär att man skriver att Per Larsson *föddes 1682 och dog 1738*. Han *bodde* de sista åren som inhysseshjon på Nygården. Man bör undvika att skriva med det tempus som kan kallas *historisk presens*. Det innebär att man inte skriver Per Larsson *föds 1682 och dör 1738* som om händelserna fortfarande pågår.

På ett annat plan finns det en berättelse om den forskning som bedrivits, dels författarens egen och dels den som andra släktforskare bedrivit tidigare. Forskningen kan dock ses som ett ständigt pågående samtal så denna berättelse kan i normalfallet med fördel skrivas i *presens*: Släktforskaren *Anders Klasson hävdar på sin hemsida* att Per Larsson ägde Nygården. Inte: Släktforskaren *Anders Klasson hävdade på sin hemsida* att Per Larsson ägde Nygården.

Förkortningar och sammandragningar

Förkortningar var vanliga förr i tiden när såväl typografers arbete som boktryckning kostade mer än de gör i dag. Problemet med förkortningar är att texterna blir svårlästa och kan vara svårtolkade då en förkortning kan stå för mer än en sak. Huvudregeln i SGT är därför att inte använda förkortningar och sammandragningar. Det finns dock några undantag från den huvudregeln när det gäller hänvisningar till källor och litteratur (se nedan).

I texter skrivna av släktforskare var det tidigare vanligt med förkortningar för olika typer av händelser. Exempelvis *f*, *v* och *d* för *född*, *vigd* och *död*. De ska alltså

inte användas. Det är också vanligt att olika typer av arkivhandlingar förkortas. De förkortningarna används inte heller utan vi skriver ut exempelvis **husförhörlängd**, **födelsebok**, **församlingsbok** och **dombok** istället för att använda förkortningar som **hfl**, **fb** och **db**.

Istället för sammandragningar som **sn** och **hd** skriver vi ut orden **socken** och **härad**.

Citat

Citat ska alltid omges av citattecken av typen gåsfötter. Citatet ska inte kursiveras. Alltså »citerad text«, inte »citerad text», »citerad text» eller »citerad text». Citat i citat skrivs »Citerad text »citerad text», citerad text«.

Huvudregeln är att man ska citera exakt vad som står i källan. Ett citat ska alltså inte ändras för att exempelvis passa de normer vi har i SGT. Se exempelvis citatet från Alice i underlandet ovan. Alice undrar vilken väg hon »skall« gå. *Svenska skrivregler* avråder dock från den formen och rekommenderar »ska« som idag är vanligast. Här är det dock ett citat så därför återges exakt vad som står i källan. Det finns dock undantag som innebär att man både tar bort tecken från och lägger till i citat men tydliggör att så har skett.

Förkortningar och sammandragningar är ofta förekommande i äldre texter. Grundregeln i SGT är att lösa upp dessa förkortningar och sammandragningar. Detta sker genom att den upplösta förkortningen eller sammandraget sätts inom hakparenteser. Om det exakta citatet är »9 P jord i Ekeby aff Anders Nilsson hwilka han aff Nils Larsson i Harbro d. 14. Jan: 1671 kiöpt derföre opbiuds 1 g:« blir citatet med upplösningar av förkortningarna »9 P[enningland] jord i Ekeby aff Anders Nilsson hwilka han aff Nils Larsson i Harbro d[en] 14 Jan[uari] 1671 kiöpt derföre opbiuds 1 g[ängen]«.

Ett annat exempel på att lägga till tecken är när citatet, uttryckt ur sitt sammanhang, har blivit svårt att förstå. Då kan man inskjuta en förklaring inom hakparenteser som tydliggör exempelvis en syftning: »Han [Anders Bengtsson] anförde ...«

Äldre texter kan vara ganska omständliga med exempelvis inskjutna bisatser. För att kärnbetydelsen tydligare ska framgå kan man därför utesluta den del av texten som inte är betydelseavgörande och markera det uteslutna med tre punkter: »Citerad text ... citerad text.«

Ibland gör man ett längre citat ur en text. Det kallas blockcitat. Istället för att använda citattecknen » « typograferas blockcitatet med indrag både till höger och vänster. Det ska av sammanhanget framgå att blockcitatet verkligen är ett citat och inte ett sammandrag. Om blockcitatet innehåller ett citat används de vanliga citattecknen för citat i citat ” ”. Ett blockcitat ser därför ut så här i SGT:

Citerad text ”citerad text”, citerad text citerad text citerad text citerad text
citerad text citerad text citerad text citerad text citerad text citerad text citerad
text citerad text citerad text citerad text citerad text citerad text citerad text.

Observera hur citat i citat anges här. Eftersom det ibland kan finnas skäl att lyfta fram ett citat som blockcitat oavsett dess längd anges ingen minsta längd på blockcitat.

De så kallade gåsfötterna kan vara svåra att hitta på datorn. På Windows kan man använda följande tangentbordskommandon: ALT + 175 (») och ALT + 174 («). Och på MacOS OPT + SHIFT + B (») respektive OPT + SHIFT + V («).

Sifferuttryck

I löpande text skrivs tal med bokstäver till och med talet tolv och därefter med siffror: ett, två, tre, ..., tio, elva, tolv, 13, 14, ... och första, ..., tolfte, 13:e, 14:e ...

– eller –?

I SGT används båda tecknen tankstreck och devis. Tankstrecket – används främst i uttryck som beskriver en tidsperiod (men även omfång eller sträcka). I det sammanhanget ska det inte vara några mellanslag före och efter tankstrecket. Exempelvis 1673–1775, inte 1673 – 1775 eller 1673-1775. I övrigt används - (devisen) exempelvis i konstruktionen 1970-talet alltså inte 1970-talet.

Om en text innehåller många bisatser så kan man variera genom att använda tankstreck istället för kommatecken. Tankstrecket ska då omges av mellanslag. Alltså som alternativ för huvudsats, bisats används huvudsats – bisats inte huvudsats–bisats eller huvudsats - bisats.

Tankstreckets tangentbordskommandon är på Windows ALT + 150 och på MacOS OPT + -.

Datum

Datum skrivs alltid ut i klartext som exempelvis 2 juni 1787. Inte 2/6 1787, 1787 2/6 eller 1787-06-02. Saknas dag skriver man juni 1787. På samma sätt som förkortningar skrivs årtal normalt sett ut i sin helhet. Alltså 2006 och 2006–2012.

Parenteser och hakparenteser

Huvudregeln är att när parenteser används så är det vanliga parenteser som ska användas, det vill säga (och). I tre undantagsfall används dock hakparenteser. Se ovan om citat (upplösning av förkortningar och sammandragningar samt ett inskjutet förtydligande) och nedan om namn (när patronymikon inte är belagt utan följer av födelsebok eller slutledning).

Fotnoter

I SGT används fotnoter (noter placerade längst ned på sidan) men inte slutnoter (noterna samlas i slutet av artikeln). Fotnoter kan användas till två saker: källhänvisningar respektive utvidgningar från berättelsens röda tråd.

Oavsett syfte är den normala placeringen av fotnotsmarkören direkt efter en mening. Alltså här slutar meningen.²³ inte här slutar meningen.²³ eller här slutar meningen²³. Det ska alltså inte vara något mellanslag mellan meningens punkt och fotnotsmarkören och fotnoten bör inte föregå punkten som avslutar meningen.

Om en mening innehåller påståenden som hämtats från flera olika källor kan det vara lämpligt att samla källhänvisningarna i en fotnot som placeras efter styckets avslutande punkt.

Listor

I släktforskningsartiklar förekommer väldigt ofta olika slags listor. Den kan vara listor över personer, orter, persedlar i en bouppteckning men inte minst listor över källor. Listor kan skrivas på väldigt många sätt där de olika listelementen kan avgränsas på olika sätt.

Den enklaste listan består av bara två listelement där avdelas elementen med ordet och: listelement1 och listelement2. Exempelvis Anders och Bertil.

Om listan innehåller fler än två listelement avdelas dessa med ett kommatecken utom mellan näst sista och sista listelementen som avdelas med ordet och: listelement1, listelement2 och listelement3. Exempelvis Anders, Bertil och Caesar.

När listor blir mer omfattande bör man eftersträva att inte upprepa gemensamma beståndsdelar i listelementen.

Hur ska jag ange en orts lokalisering?

En orts lokalisering framgår ofta av sammanhanget i en artikel. Ibland kan det dock finnas anledning att uttryckligt ange lokaliseringen. Det sker med angivande av *sock-en*, *härad/skeppslag* och *landskap*. Vi följer här *Svenskt ortnamnslexikon* som använder den indelning som gällde 31 december 1951 (Wahlberg 2016).

Det var vid detta tillfälle antalet landskommuner minskade kraftigt och storkommunerna infördes. Församlingsindelningen då motsvarade ganska väl den sockendelen som fanns 1862 när landskommunerna infördes. Detta är också innan Svenska kyrkans skiljande från staten 31 december 1999 och de därpå följande sammanslagningarna av många församlingar.

Man skriver alltså **Harbro, Björnlunda socken, Daga härad, Södermanland**. Detta gör man första gången. När orten nämns nästa gång räcker det med **Harbro**. Man skriver alltså inte **Harbro, Björnlunda, Södermanlands län (D)**.

Hur ska jag ange och stava person- och släktnamnen?

Namnskicket i dag är annorlunda än det var i äldre tid. Historiskt måste man när det gäller personnamnen skilja mellan begreppen stavningsvarianter (olika stavningar som uttalas på ungefär samma sätt), namnformer (olika uttal på samma namn) och namn (samlingsbegrepp för namnformer med samma ursprung). En person med ett visst namn kan historiskt benämnas med såväl flera olika namnformer som stavningsvarianter. Olika namnformer och stavningar förekom i olika källor.

Exempel: *Michael*, *Michaël* och *Mikael* är tre stavningsvarianter av samma namnform. *Mikael*, *Mikko* och *Mickel* är olika namnformer av samma namn.

För de perioder då namnskicket var ambivalent och utan lagstiftning (i princip före 1901) gäller följande i SGT: För personnamnen används som huvudregel den normerande stavningen enligt *Så stavar du namnen. Sveriges släktforskarförbunds namnlista* (Skogsjö 1999). Namnlistans normalform för exemplet är *Mikael*. Om en stavningsvariant i samtida källor kan visas ha använts av personen själv (autograf) bör denna användas. Detta får dock betraktas som ett sällsynt undantag inte minst bland allmogen. Vid uttrycklig citering ur källor används alltid källans version utan normering.

Vid redovisning av forskningsresultat som exempelvis identifikation av personer kan såväl stavningsvariant som namnform ha betydelse. Därför kan det ibland finnas skäl att redovisa dessa.

Släktnamn bör redovisas på ett analogt sätt. Huvudregeln är att använda en normalform, exempelvis släktens stavning av namnet i dag eller patronimikon i formen fadersnamn i genitiv med tillägget son/dotter. Undantaget är att om en person med samtida källmaterial själv kan beläggas ha använt ett släktnamn med en viss stavning kan detta användas. Personer ska inte tillskrivas släktnamn med mindre än att de i livstiden omnämnts med det. Samma sak gäller också patronymikon. Ibland kan det dock finnas behov av att vara tydlig och redovisa släktnamn och patronymikon om dessa följer av exempelvis födelsenotiser eller som resultat av utredningen även det saknas direkta källbelägg för dessas användning. Det görs då så att dessa så att säga härledda namn sätts inom hakparentes.

Exempel: Om patronymikonet i härletts eller framgått i exempelvis en födelsenotis skriver vi **Anders [Persson] Vixelhem** men om patronymikon belagts i samtida källor skriver vi **Anders Persson Vixelhem**. Inte det onvända.

Från och med redovisning av förhållanden efter 1901 används i första hand stavning och namnform från folkbokföringen och i andra hand de namnformer och stavningsvarianter som en person kan beläggas själv ha använt. Eftersom det ibland kan förekomma avsevärda skillnader mellan dessa två bör man vid behov kommentera skillnaden.

Hur ska jag utforma käll- och litteraturhänvisningarna?

Inledning

Nedan görs en skillnad mellan källor och litteratur. Distinktionen är inte alltid lätt att tillämpa i praktiken men lite förenklat kan man säga att litteratur innehåller berättelser baserade på källor och främst förvaras i bibliotek och medan källor är kvarlämningar i form av texter från personers och institutioners verksamheter och främst förvaras i arkiv. Det finns dock så kallade källutgåvor som tryckts varför man gör en åtskillnad mellan otryckta och tryckta källor. Vad som nedan sägs om källor gäller därför otryckta källor men vad som sägs om litteratur gäller även tryckta källor.

ISGT är käll- och litteraturhänvisningarna uppdelade på en *hänvisning* och en *post*, där hänvisningen pekar på posten. Detta är alltså det så kallade *Harvard-systemets* princip. Hänvisningen sätts i löpande text eller i en fotnot medan posten återfinns i en käll- eller litteraturförteckningen i slutet av artikeln. Hänvisningen anger den använda arkivhandlingen eller litteraturen (boken/artikel) och var i arkivhandlingen eller boken/artikeln de uppgifter man hänvisar till återfinns. Käll- eller litteraturförteckningen är som en konsekvens uppdelad i *Otryckta källor*, *Tryckta källor och litteratur* och *Internetresurser*.

Posten i förteckningen *Otryckta källor* talar om vilken arkivinstitution som förvarar det använda arkivet, och vad arkivhandlingen kallas i arkivets arkivförteckning. Den information som redovisas är (oftast) den information som finns i Riksarkivets Nationell Arkivdatabas (NAD).

Posten i förteckningen *Tryckta källor och litteratur* anger en fullständig bibliografisk referens i enlighet med den information som finns om titeln i Kungliga bibliotekets nationella söktjänst Libris. Digitalt material hanteras på olika sätt. Om det digitala materialet finns i Libris behandlas det som litteratur. Samma sak gäller även digitalt material som är försett med en *Digital Object Identifier* (DOI). Under rubriken *Internetresurser* läggs digitalt material som hänvisas till genom en så kallad *Universal Resource Locator* (URL). Om DOI och URL se nedan.

Att ange en specifik sida som använts

Litteratur har normalt sett sidorna numrerade (med ett annat ord *paginering*) och i normalfallet gäller samma sak arkivhandlingar. När man i en hänvisning ska ange att en specifik sida använts så görs det med användande av förkortningar. Här är alltså ett undantag från huvudregeln i SGT att förkortningar inte ska användas. Hänvisning till specifika sidor sker på samma sätt vad gäller arkivhandlingar och litteratur med användning av den av *Svenska skrivregler* rekommenderade förkortningen **s.** (inte **sid.**, **sid** eller **s**) för sidan/sidorna.

När man hänvisar till sidan 67 skriver man alltså **s. 67** inte **sid. 67** eller **liknande**. När man tidigare hänvisat till flera sidor, även i SGT, exempelvis till sidorna 67–68

eller 67–73 skrev man s. 67f respektive 67ff där förkortningen *f* står för *följande sida* och *ff* för *följande sidor*. För att i görligaste mån undvika förkortningar och öka tydligheten om vilka sidor som avses ska det exakta sidomfånget anges. Alltså istället exempelvis s. 67–68 respektive s. 67–73.

Ett alternativ till paginering i arkivhandlingar är att varje blad är numrerat (*foliering*). Folionumret återfinns i en arkivhandling i de flesta fall på bladets framsida (*recto folio*, den rättvända sidan av bladet). För att hänvisa till bladets framsida skriver man fol. 65r där fol. är förkortningen för folio och *r* är förkortning av *recto*. För att hänvisa till baksidan av bladet skriver man fol. 65v där *v* är förkortning av *verso* (*verso folio*, på det vända bladet). Efter förkortningarna för *recto* och *verso* alltså ingen punkt.

I bland annat husförhörslängder omfattar informationen om hushållens medlemmar ofta ett uppslags båda sidor men bara uppslagets vänstra sida är numrerad. För att förenkla och förtydliga bör man hänvisa till hela uppslaget genom att skriva uppslag 65.

I arkivhandlingar kan både sidnummer och folionummer förekomma samtidigt. Man kan då ange båda. Exempelvis s. 64/fol. 33v. Ibland kan en av dessa vara maskinstansad (maskinpaginerad eller maskinfoierad). Man kan då vara tydlig med vad som avses: Exempelvis s. 64/maskinfo. 33v.

Ibland saknar arkivhandlingen sidnummer, bladnummer eller liknande. Ofta kan arkivhandlingen dock ha en inre struktur som man kan ange för att precisera var uppgiften återfinns. Det kan handla om datum, ordningsnummer, paragrafnummer etc. Man anger då dessa som alternativ till sidnummer. Exempelvis: 12 juni 1673, # 34 1673, § 14 1673 och vinterting 1678. Nummertecknet # ska liksom paragraftecknet § omges av mellanslag. Alltså inte #34 1673 eller §14 1673.

Om såväl sid- och bladnummer som *varje annan* inneboende struktur saknas som kan ge en beskrivning om var uppgiften kan återfinnas anger man bara opaginerad för att markera att frånvaron av sidhänvisning inte är ett förbiseende.

Hänvisningar till litteratur

Hänvisningarna till litteratur följer modellen *författarnamn (utgivningsår, eventuellt sidnummer eller sidomfång)*. Exempelvis Sandberg (1948) för hänvisning till hela verket och Sandberg (1948, s. 45) för hänvisning till en sida i verket. För att få hela den bibliografiska posten går man till litteraturförteckningen. Se TABELL 1.

Om man hänvisar till flera verk en författare publicerat samma år separeras dessa med en gemen bokstav efter tryckåret: Elm (2008a, s. 38) respektive Elm (2008b, s. 105) etc.

Ibland hänvisar man inte direkt till litteratur i löpande text eller i fotnoter. Istället införs hänvisningen i slutet av texten inom parenteser (vänsterparentesen sätts framför författarnamnet) antingen i slutet av en mening eller efter ett styckes sista mening till exempel (Elm 2008, s. 38). Dock inte (Elm (2008, s. 38)).

Hänvisningar till inlägg på diskussionsforum samt sidor på Internet utformas tekniskt sett som litteratur men får alltså en egen underrubrik i Käll- och litteraturförteckningen. För dessa anges när de besöktes. I diskussionsforumens inlägg finns naturligen utgivningsår i form av det år då inlägget gjordes men om utgivningsår inte anges använder man det år man besökte dem. Ofta får man för sådana sidor konstruera »författarnamn« och att de är tillverkade framgår av att författarnamnet sätts inom hakparenteser i posten.

Även om det bör ske sparsamt kan det ibland passa att i den löpande texten om-

Typ	Hänvisning	Post i Tryckta källor och litteratur samt Internet-resurser
Tryckt källa	Brask (1970, s. 78)	Brask, H., (1970), <i>Biskop Hans Brasks släktbok / utgiven av Personhistoriska samfundet genom Hans Gillingstam och Göran Setterkrans</i> . LIBRIS-id: 498789.
Litteratur: Bok	Sandberg (1948, s. 45)	Sandberg, A., (1948), <i>Linköpings stifts kyrkoarkivalier till och med år 1800. En arkivhistorisk undersökning</i> , Linköping. LIBRIS-ID: 8198069.
Litteratur: Bok i flera band	Szabad (2008, band 2, s. 601)	Szabad, C., (red.), (2008), <i>Supplement till Den introducerade svenska adelns ättartavlor, ursprungligen utgivna av Gustaf Elgenstierna</i> , Sveriges Släktforskarförbund. LIBRIS-ID: 10966215.
Litteratur: Tidsskriftsartikel	Elm (2008)	Elm, O., (2008), »Vem var Olof Sonesson till Aranäs?«, <i>Svensk Genealogisk Tidskrift</i> 2008:2, s. 91–101. LIBRIS-ID: 10349591.
Litteratur: Tidsskriftsartikel med DOI	Åstrand et al (2022)	Åstrand, P.-O., M. Edgélius, J. Magnusson & A. Wienberg, »Behöver Genealogiska Föreningen en digital tidskrift?«, <i>Släkthistoriska Studier</i> 2022:101, https://doi.org/10.55797/rbs473 .
Litteratur: Artikel i samlingsverk	Elm (2013, s. 168)	Elm, O., (2013), »Musikerfamiljen Grötter«, <i>Släktforsknas årsbok 2013</i> , s. 157–176, Sveriges Släktforskarförbund. LIBRIS-ID: 14588767.
Internetresurs: Inlägg på diskussionsforum	Gunshaga (2020)	Gunshaga, M., (2020), <i>Anbytarforum – Forum – Personrelaterat – Släktnamn – Övriga släkter – B – Bredendick</i> . URL: https://forum.roter.se/index.php?topic=69003.msg1528400#msg1528400 . Besökt: 18 april 2021.
Internetresurs: Webbsida	Ortnamnsregistret (2022)	<i>Ortnamnsregistret</i> , (2022), Institutet för språk och folkminnen. https://www4.sprakochfolkminnen.se/NAU-ortnamn/_helareg1.php . Besökt: 9 januari 2022.

Tabell 1. Hänvisningar till Tryckta källor och litteratur samt Internetresurser.

Typ	Hänvisning	Post i källförteckning
Kyrkoarkiv	ULA, Skultuna kyrkoarkiv C:5 (s. 9)	[ULA =] Landsarkivet i Uppsala Skultuna kyrkoarkiv (SE/ULA/11343) C:5 Födelse- och dopbok 1742–1774
Riksarkivets mantalslängder	RA, Mantalslängder, Södermanlands län 1 (maskinpag. 62)	[RA =] Riksarkivet Mantalslängder 1642–1820 (SE/RA/55203) Södermanlands län 1 1652
Landskontors mantalslängder	ULA, Länsstyrelsen i Södermanlands län, Landskontoret I EII:11 (s. 89)	[ULA =] Landsarkivet i Uppsala Länsstyrelsen i Södermanlands län, Landskontoret I (SE/ULA/11034721) EII:11 Mantalslängd 1722
Renoverad dombok	VaLA, Göta hovrätt Advokatfiskalens arkiv EVIIAAAC:30 (s. 37)	[VaLA =] Landsarkivet i Vadstena Göta hovrätt Advokatfiskalens arkiv (SE/VaLA/03825) EVIIAAAC:30 Från underrätterna inkomna renovationer. Domböcker t o m 1700 från Jönköpings län 1631–1650 Östra härad
Konceptdombok	VaLA, Östra häradsrätts arkiv AIa:1 (s. 6)	[VaLA =] Landsarkivet i Vadstena Östra häradsrätts arkiv 1594–1949 (SE/VaLA/01656) AIa:1 Dombok vid ordinarie ting 1594–1595

Tabell 2. Hänvisningar till otryckta källor.

GLA	Landsarkivet i Göteborg	SSA	Stockholms stadsarkiv
HLA	Landsarkivet i Härnösand	ULA	Landsarkivet i Uppsala
KrA	Krigsarkivet	VA	Värmlandsarkiv
LLA	Landsarkivet i Lund	VaLA	Landsarkivet i Vadstena
MSA	Malmö stadsarkiv	ViLA	Landsarkivet i Visby
RA	Riksarkivet	ÖLA	Landsarkivet i Östersund

Tabell 3. Akronymer för de viktigaste arkivinstitutionerna.

nämnda ett bokverk, vars titel då kursiveras.

Akronymen DOI står för *Digital Object Identifier* och är en ISO-standard för att unikt identifiera digitala objekt. Det används inom den akademiska forskningen där de flesta publikationer idag förekommer digitalt. Inom släktforskningen används DOI även av GFs helt digitala tidskrift *Släkthistoriska studier* (SHS). Exemplet i TABELL 1 visar hur DOI sätts in i posten i litteraturlistan för en artikel publicerad i SHS. En artikel med DOI räknas alltså inte in i kategorin internetresurser och vare sig Libris-ID eller ISBN anges.

Akronymen URL står för *Universal Resource Locator* och är helt enkelt den aktuella webadressen till en internetresurs. URL anges med tillägg av datum för när resursen besöktes. Tyvärr är URL extremt lättflyktiga och tenderar att ändras. Det gäller inte bara privata hemsidor utan även resurser som tillhandahålls av exempelvis myndigheter. Av detta skäl bör hänvisningar till sådana undvikas om möjligt.

Om de olika databaser som Riksarkivet och ArkivDigital tillhandahåller på sina webplatser hänvisar till tillgängliga originalkällor ska de senare användas som källa.

Se TABELL 1 ovan för exempel på hänvisningar till tryckta källor, litteratur och internetresurser samt hur dessa poster utföras i Käll- och litteraturförteckningen.

Hänvisningar till arkivmaterial

Allmänt

Hänvisningen till arkivmaterial följer modellen *arkivnamn arkivhandlingens signum (plats i arkivhandlingen)* och liknar alltså hänvisningen till litteraturförteckningen. Exempelvis *Skultuna kyrkoarkiv C:5 (s. 9)* där *Skultuna kyrkoarkiv* är arkivnamnet, *C:5* arkivhandlingens signum och *sist sidnumret* inom parentes. Arkivnamn och arkivhandlingens signum motsvarar alltså litteraturens författarnamn. Första gången ett arkivnamn nämns ska det dock föregås av en akronym som indikerar arkivinstitutionen: *ULA, Skultuna kyrkoarkiv C:5 (s. 9)* där *ULA* betyder Landsarkivet i Uppsala. När arkivnamnet förekommer i nästa hänvisning sätts arkivinstitutionens akronym inte ut. Akronymen ska sedan finnas angiven i anslutning till arkivinstitutionens namn i källförteckningen. Se TABELL 2 för exempel. TABELL 3 innehåller en lista på akronymer för de viktigaste arkivinstitutionerna.

Grundregeln är alltså att använda det fullständiga arkivnamnet och arkivhandlingens signum. Innehållet i arkivhandlingen beskrivs istället i källförteckningen. Endast om arkivnamnet är extremt långt kan en kortform behöva konstrueras för det. Källhänvisningar placeras på samma sätt som beskrivits för litteraturhänvisningar ovan.

I källförteckningen skrivs sedan varje arkivinstitution in endast en gång. Arkivinstitutionerna listas i bokstavsordning. Om exemplen i TABELL 2 skulle bli en

källförteckning skulle alltså Landsarkivet Vadstena få två stycken arkiv förtecknade under sig, de två domstolsarkiven:

[VaLA =] Landsarkivet i Vadstena

Göta hovrätt Advokatfiskalens arkiv (SE/VaLA/03825)

EVIIAAAC:30 Från underrätterna inkomna renovationer. Dom
böcker t o m 1700 från Jönköpings län 1631–1650 Östra härad

Östra häradsrätts arkiv 1594–1949 (SE/VaLA/01656)

AIa:1 Dombok vid ordinarie ting 1594–1595

Observera att efter signum så kommer volymens beskrivning i enlighet med vad som anges i NAD.

Förenklingar

Källhänvisningarna kan i en del fall bli mycket omfattande samtidigt som den information de tillför kan vara begränsad. Det gäller exempelvis händelserna född, vigd och död om dessa händelser kan beläggas genom födelsenotis, vigselnotis respektive dödnotis som återfinns på förväntad plats i kyrkboken. I SGT tillämpar vi därför regeln att om så är fallet så bör man inte sätta ut hänvisningar. Däremot ska poster för de kyrkböcker som använts finnas med i källförteckningen. Författaren ska alltid låta det framgå av texten att så sker.

En ytterligare förenkling är att om mantalslängder används för att belägga var en person bott under en längre tid kan man ange hänvisningar endast första och sista året personen är belagd. Poster för samtliga använda mantalslängder ska tas dock tas med i källförteckningen.

Källhänvisningarna från Riksarkivet och Arkiv Digital

De flesta släktforskare får tillgång till offentliga arkivmaterialet via Riksarkivets Digitala forskarsal eller Arkiv Digital (AD). Båda dessa tjänster ger användaren möjlighet att kopiera vad som kallas källhänvisningar till den aktuella sidan i arkivhandlingen. Här ges två exempel:

1. Födelsebok från Skultuna kyrkoarkiv:

- RA: Skultuna kyrkoarkiv, Födelse- och dopböcker, SE/ULA/11343/C/5 (1742-1774), bildid: C0020454_00014, sida 8.
- AD: Skultuna (U) C:5 (1742-1774) Bild 10 / sid 9 (AID: v74109.b10.s9, NAD: SE/ULA/11343).

2. Bouppteckning från Stockholms stad:

- RA: Justitiekollegium 1637-1856, Förmyndarkammaren 1667-1924, Rådhusrättens 1:a avdelning 1850-1924, Bouppteckningar, SE/SSA/0145A/F 1/F 1 A/72 (1711), bildid: C0107553_00117.
- AD: Stockholms rådhusrätt 1:a avdelning (A, AB) F1A:72 (1711) Bild 1140 / sid 1035 (AID: v222370.b1140.s1035, NAD: SE/SSA/0145a).

Vi ser direkt att vi inte direkt kan använda dessa som källhänvisningar i SGT även om vi erhåller information som vi kan använda för konstruera källhänvisningarna för SGT. NAD är normen när det gäller nomenklaturen för arkivhandlingar i SGT. Uppgifterna i RA Digitala forskarsal är alltså desamma som de som används i NAD, även om vi paketerar uppgifterna annorlunda i SGT. Vi kan alltså direkt använda uppgifterna från RA.

Samma sak gäller inte uppgifterna i AD. Arkivnamnen i AD är exempelvis inte korrekta. Det finns exempelvis inget arkiv som heter *Skultuna (U)*. Det har dels att göra med att AD systematiskt har felaktiga namn på kyrkoarkiven (punkt 1 ovan),

eller snarare anger arkivbildarens namn och geografiska lokalisering med hjälp av nutida länsbokstäver, men det har också att göra med att ändringar kan ha skett i NAD efter det att AD fotograferat källan och att därför dessa ändringar inte återspeglas hos AD (punkt 2 ovan). Om man använder AD måste arkivnamnen alltid kontrolleras i NAD.

Man bör i båda fallen dessutom vara observant på de uppgivna sidorna. Normalt sett visas hela uppslag på bilderna. Man måste dock kontrollera vilken sida på uppslaget som det uppgivna sidnumret avser. Exemplet i punkten 1 ovan kan illustrera problemet. Volymen från Skultuna är sidnumrerad där vänster sida i uppslaget är nummer 8 och höger sida nummer 9. RA rapporterar sidan 8 för uppslaget medan AD rapporterar sidan 9. Man skiljer heller inte mellan sidnumrering och bladnumrering. Exemplet i punkten 2 avser en volym som är bladnumrerad. RA rapporterar i sin källhänvisning inte något sidnummer eller bladnummer. Arkiv Digital rapporterar dock detta som »s. 1035«. I själva verket är det alltså fol. 1035r om högersidan i uppslaget avses och fol. 1034v om vänstersidan i uppslaget avses.

Användningen digitala bildid från RA och AD

Är källan digitaliserad *ska* digitala bildidnummer från RA och/eller AD komplettera källhänvisningen

- om källan är helt eller delvis är opaginerad eller
- har mer än en pagineringsserie.

Det sker genom att man använder formatet exempelvis *Jönköpings Kristina kyrkoarkiv F:4 (opaginerad; RA bildid A0008720_00007)* eller *Jönköpings Kristina kyrkoarkiv F:4 (opaginerad; AD bildid v34682.b8)*.

Om källmaterialet kan betraktas som relativt okänt för släktforskare eller svårtillgängligt rekommenderas att bildid får komplettera hänvisningen exempelvis *Justitiekollegium 1637–1856, Förmyndarkammaren 1667–1924, Rådhusrättens 1:a avdelning 1850–1924 F1A:72 (fol. 1035r; RA bildid: C0107553_00117)* eller *Justitiekollegium 1637–1856, Förmyndarkammaren 1667–1924, Rådhusrättens 1:a avdelning 1850–1924 F1A:72 (fol. 1035r; AD bildid: v222370.b1140.s1035)*.

Observera att arkivnamnet är just *Justitiekollegium 1637–1856, Förmyndarkammaren 1667–1924, Rådhusrättens 1:a avdelning 1850–1924*. Orsaken till det otympliga arkivnamnet är att man inte endast utgått från namnet på den myndighet som gett ifrån sig arkivet till arkivinstitutionen utan inkluderat namn på de myndigheters arkiv som man tagit över uppgifter och arkiv ifrån. Arkivet i exemplet är det enda där SGT i dag använder en kortform för arkivnamnet i källhänvisningen, *Justitiekollegium*. Med användning av förkortningen blir det då i fallet AD det mer lätthanterliga *Justitiekollegium F1A:72 (fol. 1035r; AD bildid: v222370.b1140)*.

Grafiska släkttavlor

Grafiska släkttavlor bör hållas enkla, sammanfatta och ge översikt till resultat som presenteras i texten. De ska inte presentera nya uppgifter och inte innehålla källhänvisningar. Uppgifterna bör begränsas till namn, födelseår, dödsår, yrke, bostadsort samt motsvarande för make/maka om dessa redovisas. I mer omfattande tavlor kan informationen om varje person behöva begränsas ytterligare. Grafiska tavlor får inte heller innehålla fotnoter utan eventuella förklaringar ska finnas i löptexten eller dess fotnoter

Man kan rita släkttavlor för hand, skanna och skicka in. Redaktionen reproducerar sedan släkttavlor för användning i artikeln. Man kan även själv enkelt skapa sina egna tavlor med tabellfunktionen i ordbehandlaren Word som följande exempel visar:

Utgångspunkten för ovanstående grafiska tavla var en tabell med sju rader och tre kolumner:

	Jonas Mikaelsson Behm borgmästare i Gävle d. 1649	
	Lars Jonsson Behm bergsman i Gruvriset, Stora Kopparberg d. 1675	
Anna [Larsdotter] Behm f. senast 1666 d. 1740		Lars Larsson Behm bergsman i Gruvriset, fältväbel f. 1675 d. 1713
Lars Johansson Behm bergsman i Bröten, Vika f. 1704 d. 1790		Lars Anders Behm Larsson målare i Nora stad f. 1703 d. 1759

Den har sedan bearbetats för att få det slutliga utseendet genom att celler delats och sammanslagits, linjer omkring tabellceller skapats och tagit borts etc. Varje generation i tavlan behöver alltså en plus en rad och antalet kolumner beräknas som två gånger antalet personer i den generation som rymmer flest personer. Vid behov kan man lägga tavlan på en separat sida i liggande A4-format.

Bilder

SGT publicerar gärna bilder som har anslutning till artikelns innehåll. Det kan röra sig om intressant eller vackert källmaterial, landskapsbilder på kyrkor och bebyggelser som omnämns i artikeln. Även kartor är tacksamma illustrationer. Författaren bör se till att bildfilerna har största möjliga upplösning. Om upplösningen är för låg kan bilderna inte publiceras. Samtliga bilder publiceras i gråskala utom om någon illustration blir utvald att finnas på omslagets framsida. Bildfiler bör levereras separat utan beskärning och namnges *bild1*, *bild2* etc. med suffix som anger relevant bildformat. På ungefärlig plats i artikeln bör författaren infoga bildtexter av typen *Bild 1: bildtext, bildtext. Källa: källhänvisning*.

Författarpresentation

Författarna i SGT presenteras i respektive nummer med en kort presentation och ett aktuellt fotografi. Presentationen ska vara enligt följande format:

Förnamn Efternamn, Bostadsort (Postadress). Född år. Nuvarande sysselsättning/yrke/eventuell akademisk examen, i förekommande fall (pensionär) tidigare sysselsättning/yrke. Nuvarande styrelse- och funktionärsuppdrag i släktforskar- och hembygdsrörelsen. Publikationer där släktforskningsresultat och liknande tidigare publicerats. Utmärkelser.

Presentationen ska alltså inte ge en fullständig levnadsbeskrivning (curriculum vitæ) utan beskriva nuvarande uppdrag, alltså ej endast medlemskap, inom släktforskar- och hembygdsrörelsen och kort berätta var man publicerat släktforskning tidigare. Se aktuella nummer av SGT för exempel.

»Abstract«

Artikeln ska åtföljas av en kort sammanfattning av innehåll och resultat (på engelska *abstract*). Detta publiceras i innehållsförteckningen i respektive nummer av SGT så att läsaren snabbt ska kunna bilda sig en uppfattning om innehållet. Sammanfattningen bör i normalfallet omfatta 75–125 ord.

Litteraturförteckning

Carroll, L., (1983), *Alice i underlandet*, Bonniers Juniorförlag AB. LIBRIS-ID: 7285433. ISBN: 914850776880.

Karlsson, O., (red.), (2017), *Svenska skrivregler*, Fjärde upplagan, Språkrådets skrifter 22, Liber. LIBRIS-ID: 20167622. ISBN: 9789147111497.

Lundholm, M., (2016), *Källkritik och källhänvisningar*, Handbok 11, Sveriges släktforskarförbund. LIBRIS-ID: 19670098. ISBN: 9789188341020.

Skogsjö, H., (1999), »Så stavar du namnen. Släktforskarförbundets namnlista (2 upplagan)«, Släktforskarnas årsbok 1999, s. 25–66.

Tegnér, E., (1943), »Epilog. Vid Magister-Promotionen i Lund 1820. Av Promotor«, s. 151–159 i E. Tegnér, *Dikter i urval av Johannes Edfeldt*, Albert Bonniers Förlag. LIBRIS-ID: 3119365.

Wahlberg, M., (red.), (2016), *Svenskt ortnamnslexikon*. Utarbetat av Språk och folkminnesinstitutet och Institutionen för nordiska språk vid Uppsala universitet, andra reviderade upplagan, Språk- och folkminnesinstitutet. LIBRIS-ID: 19711772. ISBN: 9789186959326.

Bilaga: Litteraturförteckning över genealogisk standardlitteratur

Här förtecknas ett urval av genealogiska standardverk med bibliografisk information på det sätt som den ska finnas i SGT. Använder man dessa verk kan man enkelt kopiera informationen härifrån.

[Adelskalendern =], (1854–), *Sveriges ridderskap och adels kalender*, Riddarhuset. LIBRIS-ID: 3683597. ISSN: 0347-9633f.

Almquist, J. A., (1909), *Bergskollegium och Bergslagsstaterna 1637–1857. Administrativa och biografiska anteckningar*, Meddelanden från Svenska Riksarkivet. Ny följd. Ser. 2, 3, Norstedt, LIBRIS-ID: 387824.

Almquist, J. A., (1931–1976), *Fräsegodsens i Sverige under storhetstiden med särskild hänsyn till proveniens och säteribildning*, Skrifter utgivna av svenska riksarkivet 1, Norstedts. LIBRIS-ID: 8200493.

Almquist, J. A., (1922–1923), *Den civila lokalförvaltningen i Sverige 1523–1630 med särskild hänsyn till den kamerala indelningen*, Meddelanden från Svenska Riksarkivet, Ny följd R:6, LIBRIS-ID: 8075391.

Almquist, J. E., (1954–1955), *Lagsagor och domsagor i Sverige med särskild hänsyn till den judiciella indelningen*, Skrifter utgivna av Rättsgenetiska institutet vid Stockholms högskola 2, Norstedts. LIBRIS-ID: 54406.

Almquist, J. E., (1960), *Herrgårdarna i Sverige under reformationstiden (1523–1611)*, Skrifter utgivna av Rättsgenetiska institutet vid Stockholms högskola 3. LIBRIS-ID: 8199097.

Anrep, G., (1858–1864), *Svenska adelns ättar-taflor*, LIBRIS-ID: 482519.

Brask, H., (1970), *Biskop Hans Brasks släktbok / utgiven av Personhistoriska samfundet genom Hans Gillingstam och Göran Setterkrans*. LIBRIS-id: 498789.

Styffe, C. G., (1859–1884), *Bidrag till Skandinaviens historia ur utländska arkiver*. LIBRIS-ID: 198486.

[DMS =], *Det medeltida Sverige*, (1972–), utgiven av Kommittén för det medeltida Sverige. LIBRIS-ID: 8200809.

[DS =], (1829–), *Svenskt diplomatarium. Diplomatarium Suecanum*. LIBRIS-ID: 119728.

Ekstrand, (1896– 1903), *Svenska landtmätare. Biografisk förteckning 1628–1900*, Sveriges lantmätarförening. LIBRIS-ID: 1730089.

Elgenstierna, G., (1925–1936), *Den introducerade svenska adelns ättartavlor, med tillägg och rättelser*, Norstedt. LIBRIS-ID: 8576.

[GIR =], (1861–1916), *Konung Gustaf den förstes registratur, utgiven av Riksarkivet genom Johan Axel Almquist*, Handlingar rörande Sveriges historia, Första serien. LIBRIS-ID: 8390061.

Grape, H., (1951), *Postkontor och postmästare*. LIBRIS-ID: 21169.

Grill, C. L., (1855–1858), *Statistiskt sammandrag af svenska indelningsverket, eller tabellariska förteckningar öfver arméens boställen samt öfver samtliga rusthåll och rothåll i riket*. LIBRIS-ID: 1784749.

[HH =], (1861–1979), *Historiska handlingar, Kungl. Samfundet för utgifvande af handskrifter rörande Skandinaviens historia*, Stockholm. LIBRIS-ID: 3683566.

[KL =], (1956–1978), *Kulturhistoriskt lexikon för nordisk medeltid från vikingatid till reformationstid*, Allhem. LIBRIS-ID: 153154.

Lewenhaupt, A., (1920–1921), *Karl XII officerare. Biografiska anteckningar*, Norstedt, Stockholm, LIBRIS-ID: 20858241.

[NE =], *Nationalencyklopedin. Ett uppslagsverk på vetenskaplig grund utarbetat på initiativ av Statens kulturråd*, (1989–1996), Bra böcker. LIBRIS-ID: 8211184.

[NF =], (1904–1926), *Nordisk familjebok konversationslexikon och realencyklopedi*, Nordisk familjeboks förlag. LIBRIS-ID: 8072220.

Raneke, J., (2001), *Svenska medeltidsvapen*, ny utgåva, Nya Doxa. LIBRIS-ID: 8397355, 8397803 och 8397817.

Rosell, J. (red.), (2019), *Riddarhusets vapensköldar*, Riddarhusdirektionen. LIBRIS-ID: x78pcjswvxcg4zog.

[RPB =], (1866–1872), *Svenska riks-arkivets pergamentsbref från och med år 1351. Förtecknade med angifvande af innehållet*, Stockholm. LIBRIS-ID: 384965.

Rosenberg, C. M., (1882–1883), *Geografiskt-statistiskt handlexikon öfver Sverige efter nyaste, hufvudsakligen officiella källor utarbetadt af C. M. Rosenberg, A. V. Carlsson*, Stockholm. LIBRIS-ID: 8075202.

Samzelius, H., (1898–1902), *Kongl. skogs- och jägeristaten. Biografiska studier 1539–1898 jämte en historisk inledning*. LIBRIS-ID: 788710.

- [SAOL =] Svenska akademien, (2015), *Svenska akademiens ordlista över svenska språket*, 14:e upplagan. LIBRIS-ID: 17044519. ISBN: 978913060125.
- [SAOB =] Svenska akademien, (1893–), *Ordbok över svenska språket*, Gleerupska universitetsbokhandeln. LIBRIS-ID: 8201689.
- [SBL =], (1918–), *Svenskt biografiskt lexikon*, B. Boëthius, B. Hildebrand & G. Nilzén, (red.), *Svensk biografiskt lexikon*. LIBRIS-ID: 8200870.
- [SD =], (1875–1904), *Svenskt diplomatarium från och med år 1401, utgivet genom C. Silfverstolpe & K. H. Karlsson*. LIBRIS-ID: 386114.
- [SMoK =], Bohman, N., och T. Dahl, (1942–1955), *Svenska män och kvinnor. Biografisk uppslagsbok*, Bonnier. LIBRIS-ID: 53799.
- [SMP =], (1967–), *Sveriges medeltida personnamn*, Arkivet för ordbok över Sveriges medeltida personnamn. LIBRIS-ID: 143247.
- [SMR =], (1937), *Svenska medeltidsregister. Förteckning över urkunder till Sveriges historia 1434–1441*, utgivna av S. Tunberg genom B. Enander, K. Kumlien & R. Svanström. LIBRIS-ID: 384941.
- [SRA =], (1887–1954), *Svenska riksdagsakter jämte andra handlingar som höra till statsförfattningens historia under tidehvarfvet 1521–1718*, Stockholm. LIBRIS-ID: 8208170.
- [SSK =], (1911–), *Svenska släktkalendern*, Föreningen svenska släktkalendern. LIBRIS-ID: 3684373. ISSN: 0348-419X.
- [SSS =], (1995–), *Svenska smedsläkter*, Föreningen för smedsläktforskning (utgivare). ISSN: 1402-7526. LIBRIS-ID: 8267443.
- [SU =], *Svensk uppslagsbok*, (1929-1937), Baltiska förlaget. LIBRIS-ID: 1335380.
- [SvA =], (1980–2004), *Svenska antavlor*, Genealogisk Ungdom & Sveriges släktforskarförbund. LIBRIS-ID: 3685975. ISSN: 0349-1714.
- Szabad, C., (red.), (2008), *Supplement till Den introducerade svenska adelns ättartavlor, ursprungligen utgivna av Gustaf Elgenstierna*, Sveriges Släktforskarförbund, LIBRIS-ID: 10966215.
- Åberg, A., (1975), »Smålands ryttnare«, s. 13–130 i Lars O. Berg (red.), *Kungl. Smålands husarregementes historia*, Föreningen Smålandshusarers redaktionskommitté. LIBRIS-ID: 258818.
- [ÄSF =], (1957–2013), *Äldre svenska frälseläkter*, Riddarhusdirektionen. LIBRIS-ID: 12869.
- Örnberg, V., (1884–1908), *Svensk släkt-kalender & Svenska ättartal*. LIBRIS-ID: 952204 & 1718096.